

Statsanerkendelse og et godt Navn hos Statens Skoleautoriteter plejer jo at paaskønnes af private eller Kirkeskoler. Nu staar Dana College i højeste Klasse med Hensyn til Statsanerkendelse, og Studenterne fra Dana College i Blair er højt anskrevne ved Lincoln Universitet. Menner man at opnaa endnu højere „Standing“ ved at flytte til Harlan? og hvad Sikkerhed kan der bydes? I bedste Tilfælde vil det tage mindst et Aar for at opnaa Statsanerkendelse i Iowa.

Det har kostet mange Aars ihærdigt og trofast Arbejde fra baade Lærernes og Studenternes Side at naa det Navn, Dana College nu har. At faa et godt Navn i en anden Stat er nu vist næppe naaet ved blot at flytte. Skulde vi ikke helere holde fast ved, hvad vi har, med det for Øje, at Fremgang og Fremskridt naas ikke ved en Flytning men ved et trofast Arbejde og Værnen om vor Skole.

For det tredje: Er det nu en finansiell Vinding? At det er et flot Tilbud fra Harlan kan ikke negtes, men om det er en Vinding at modtage Tilbudet, det bliver en anden Sag.

Der tilbydes og:

- 1. En Bygning værdsat af Arkitekten til \$70,000
- 2. 20 Acres ca. \$500 pr. Ac. 10,000
- 3. 40 Byggepladser a \$500 20,000
- Tilsammen \$100,000

Vor ærede Formand skriver rigtigt nok, at Lodderne er værd \$1000 Stykket — men kan de sælges til den Pris?

Hvad vi skal ud med, før vi kan tage imod Studenter i Harlan:

- 1. Reparationer paa Skolebygningen der tilbydes \$15,000
- 2. Ladies Dormitory mindst 50,000
- 3. Men's Dormitory mindst 85,000
- 4. Bibliothek og Laboratorium 45,000
- 5. Heating Plant 15,000
- 6. Bestyrerbolig 8,000
- Tilsammen \$218,000

Man maa jo huske, at der er kun den ene Skolebygning, og den skal endda repareres til et Beløb af \$15,000.

Hvad vi har i Blair:

Bygninger med Grund, værd mindst — til os — \$75,000. En Bestyrerbolig \$8,000 — \$83,000.

Der er altsaa en Forskel paa \$17,000 mellem det, der bydes, og det, vi har i Blair. Ja, efter Formandens Beregning bliver der altsaa \$67,000. Nu, lad gaa, men jeg vilde hellere se Kontanterne.

Er det ikke svært meget i det uvisse, hvad vi kan faa ud af Bygningerne i Blair, efter at vi har forladt dem, fordi de var for simple? Mon det ikke vil blive et stort Tab? Har vi Lov til at ødsle eller vrage det, der har kostet saa meget? Hvis vi bestemmer at blive i Blair, kan vi efter Planen lagt for Aarsmødet 1919, bygge en ny Bygning i Aar og en anden om to Aar og saa videre, indtil der staar en hel „Ny Dana“ paa den gamle historiske Bakke. Derved er den Fordel, at vi ikke gaar i Gæld eller slaar større Brød op, end vi kan bage; endvidere, at vi kan bruge en hel Del af Materialet fra de nuværende Bygninger og saaledes reducere Udgifterne betydeligt, endelig er der rimelig Udsigt til, at Prisen paa Bygningmaterialet vil gaa ned efter nogle faa Aar.

Prøv nu paa at regne efter selv og se saa, om den finansielle Vinding er saa stor, som den ruser til.

Der er en anden Sag ved Flytning af Skolen, som vi maa have Klarhed over, før vi skal stemme over denne vigtige Sag: Der staar i Artikel 5 af Inkorporationsartiklerne: „The principal place of business of this corporation shall be at Blair, Nebraska, but the corporation shall have power to extend its general business into any state of the United States“. Vi kan altsaa godt drive andre Skoler; men kan vi flytte Hovedskolen uden en For-

andring af Inkorporationsartiklerne? Denne Forandring kan da først fuldbyrdes i 1921. Dette Forhold er vist værdt at overveje.

Syvmands Komiteen angiver blandt sine Grunde for at flytte, at vi er for nær Midland College, og at en fremtidig mulig Sammenslutning af den lutherske Kirke nødvendigvis, at vi bygger i Harlan. Na, ja, det er jo ogsaa en Grund, naar man ingen bedre har. Men, hvorfor i Al Verden bygge i det hele taget, dersom det er Fremtids-Maalet? Hvorfor saa ikke nøjes med det, vi har, og saa gøre os færdige til at lade os opløse? Tilbudet er her jo nu fra Midland College.

Nej, og atter nej. Selv om der kan findes Røster, der taler i den Retning — ellers var Tilbudet vel ikke kommet fra Midland College — saa tror jeg dog ikke, at hverken Præster eller Menigheder er færdige til at gaa med dertil. Det kunde jo næsten se ud, som den paatænkte Flytning af Dana College og Trinitatis Seminarium — set i Lys af ovenanførte givne Grund — skulde være et Skridt henimod at gaa op i et engelsk luthersk Samfund. Er dette ikke en god Grund, hvorfor vi stemmer for, at Dana College og Trinity Seminarium skal vedblive at være i Blair?

Der har været mange Regnskyld baade af den ene og den anden Art, men Skolen har steds vokset sig stærkere og stærkere — dog ikke Bygningerne. Men lad os nu i Løbet af nogle Aar rejse et nyt Dana efterhaanden, som vi faar Pengene indertil. Er I med?

I broderlig Ærbødhed, L. A. Laurson, 6. Maj, 1920 Laurel, Nebr.

En Tak til Syvmands-Komiteen.

Jeg vilde gerne med disse Linier udtale min hjertelige Tak til Syvmands-Komiteen for dens Arbejde med Skolesagen — ikke fordi jeg var med til at nominere den ved Aarsmødet i Fjor, ej heller fordi den foreslaar at flytte Skolen til Harlan; thi Lokalteten spiller ingen Rolle for mig; men jeg vil sige Tak, fordi der fra Komiteens Haand foreligger Resultatet af et grundigt Arbejde, som jeg vil kalde: et godt Stykke Forretning. Et Kirkesamfund trænger — saa vel som en privat Mand — til at faa den timelige Side af sin Gerning udført paa en forretningsmæssig Maade; derfor, da vi nominerede Komiteens Medlemmer, opstillede vi ikke gamle Koner eller Folk, som ingen Forstand har paa disse Ting, hvor fromme de end maatte være, men vi foreslog Navnene paa 14 dygtige Forretningsmænd, hvoraf Aarsmødet valgte 7. Denne Komite har nu tjent Samfundet som særlige Tillidsmænd i den Sag; og den har vist tjent uden Løn; højest har den vel faaet sine Rejser betalt. Det er godt i et Kirkesamfund at udvise Tillid til Mænd i de betroede Stillinger. Lad os derfor ikke bedrøve disse Mænd ved at haane dem for deres Arbejde, men heller takke dem; thi hvem vil ellers i Fremtiden tjene i en saadan Gerning?

Paa Aarsmødet i Fjor lød Rapporten paa, at Bygningerne var i en saadan Stand, at Statens Inspection kunde lukke Skolen naar som helst. Med dette for Øje maatte Aarsmødet handle. En Bygning kan jo nok staa en Del Aar uden at rulle sammen, selv om den er erklæret udeelig som Skolebygning. Og maa ske kan ogsaa den bedste af Skolen Fløje benyttes til Gamlehjem, selv om Skolens Bygninger som et Hele er kasseret til Skolebrug. Vi har vel heller ikke saa mange gamle, at de kan fylde alle de nuværende Bygninger ved Skolen lige paa en Gang. Skal Samfundet nu til at tage fat paa Skolebygningens Arbejde — ja er vi tvunget dertil, lad os saa endelig faa det ud-

ført efter en forretningsmæssig Plan. Bygningerne bør opføres tidssvarende og solide, saa vi ikke skal behøve at kassere dem i Løbet af 30—40 Aar. Bygningerne ved Skolen i Blair er opført af fattige danske Nybyggerne, der den Gang i Henhold til deres Evne udførte et stort Arbejde, som den yngre Slægt maa sige dem Tak for. Men Tiderne har skiftet; vort Folk er ikke fattigt nu, og vi bør ikke bygge paa samme Maade igen. Lad os denne Gang bygge, saa Skolen kan staa i flere Slægters Tid.

I Skrivelserne om Skolesagen ser jeg, man er nu og da strejft ind paa Talen om den indre Skole og skrevet næsten, som om den var hele Sagen. Den indre Skole er Sagens fornemste Side, men ikke alt. Da jeg i sin Tid var Formand for Skoledirektionen i Løben af seks Aar, lagde vi Flid paa at faa den indre Skole saa dygtig, at den kunde staa paa Højde med andre Skoler. Og vi naaede det. Men saa kaldte Herren vor dygtige Skole-Præsident, der var elsket af baade Lærere og Elever, bort, og uheldigvis saa de andre to akademisk dannede Lærere sig nødsaget til at resignere Aaret efter. Det var heller ikke saa let at være Tillidsmand i disse Dage, men vi gik ikke til Kenosha. Siden har andre fortsat efter bedste Evne. Og med Sammenhold og god Villie vil Skoleen en Dag staa — baade den indre og den ydre — som en herlig Blomst i Samfundets Mitte.

J. J. Kildsig.

Danmark

Et Mindesmærke for Hans Egede ved Godthaab i Grønland.

Den 3. Juli 1921 bliver det 200 Aars Dagen for Hans Egedes Ankomst til Grønland. Det Arbejde der for at kristne Grønlanderne, som Hans Egede begyndte med fast Tro og fortsatte med stor Udholdenhed og Energi, er ført videre gennem Tiderne, saaledes at alle Grønlanderne (paa faa Undtagelser nær) er indlemmede i den kristne Menighed.

Ved Siden heraf virkede Hans Egede som Opdagelsesrejsende og som Koloniasator og gennem sit Skolearbejde var han den første Pioneer for Civilisationen.

Den Vækkelse, som har fundet Sted i Grønland i de senere Aar, har bragt Grønlanderne til mere end før at værdsætte Hans Egedes Gerning. Det er da ogsaa et almindeligt Ønske i Grønland at fejre Aarsdagen paa festlig Vis, og bl. a. har man tænkt paa den Dag at afsløre et Mindesmærke for Hans Egede i Godthaab, det Sted, hvor han havde sin Gerning.

Blandt Grønlanderne er der allerede 1911 begyndt en Indsamling over hele Grønland til en Mindesten. Bidraget var sat til 2 Øre, for at alle, voksne og Børn, kunde være med. Resultatet var yderst tilfredsstillende, idet der kom Bidrag fra alle Bopladser i Grønland, endog fra Angmagssalik og Kap York. Mange gav selvfølgelig mere end 2 Øre, ligesom andre har sendt Bidrag flere Gange.

Den Tanke er imidlertid kommen op at rejse — ikke en Mindesten — men en Statue eller Buste paa en Sokkel eller en høj Sten med en Medaillon.

Da dette nu om Dage er ret kostbart, har man fra Grønlandernes Side ment, at man kunde henvende sig til Danske om at være med, og der har ogsaa fra Danmarks Side været udtalt Ønsket om at deltage i Rejsningen af et saadant Mindesmærke, der kunde staa som en Hilsen til kommende Slægter.

Ved Siden af Kirken i Godthaab er der et lille, fritstaaende Fjeld; en Statue eller Obelisk anbragt paa dette Sted vilde kunne ses langt bort og fra flere Steder.

Der har dannet sig en Komite,

som vil arbejde for Sagen. Man har tænkt sig først og fremmest at henvende sig til Danske, som er født i Grønland, eller har levet i Grønland. Men dernæst vil vi gerne med disse Linier henvende os til en videre Kreds. Grønland er jo vor eneste Koloni, og i disse Tider, hvor Glæden over Genforeningen med Sønderjylland er saa stor, kunde jeg tænke mig, at det vilde være naturligt ogsaa at tænke paa den Del af Danmark, som hedder Grønland og i Anledning af 200 Aars Jubileet for Kristendommens Indførelse i dette Land at sætte et Mindesmærke for „Grønlands Apostel.“

Eventuelle Bidrag modtages med Tak af Inspektør for Sydgrønland, C. Harries, Jagtvej 204, Kbhv. Str., og Provst for Sydgrønland, Fr. Balle Hornsyld.

En Protest fra denborgerlige Presses Ledere.

„Kr. Dgbl.“ af 6. April: — Socialdemokratiets politiske Ledelse har ladet de samvirkende Fagforbund standse Udgivelsen af de borgerlige Blade. Den bevidste Hensigt med dette Skridt er med Magt at kvæle Oppositionens Kritik og dens medborgerlige, grundlovs-mæssige Ret til fri Drøftelse af de offentlige Anliggender.

Vi undertegnede Ledere af Hovedstadens borgerlige Presse protesterer mod denne Krænkelser af Pressefriheden, der kan faa de farligste Konsekvenser for vort Samfunds fremtidige, frie politiske og kulturelle Udvikling.

Vi opfordrer derfor alle danske Pressemand og Publicister til at samles til Forsvar for Pressefriheden i Danmark. Vi paakalder hele det borgerlige Samfunds Støtte til at tilbageslaa dette uheldige Forsøg paa at kneble Menings- og Ytringsfriheden.

Chr. Gulmann, Berlinske Tidende
Svenn Poulsen, „Børsen“
H. Stein, „Børsen“
Oscar Kalko, De Ferslevske Bl.
H. Witzansky, „København“
Ernest Kjærsgaard, Kri. Dgbl.
Jul. Wulff, Dagblad for Industri og Haandværk.
H. Calundan, Landmands-Tid.

Paa undertegnede Bladforeningers Vegne nedlægger vi herved en energisk Protest mod det enereststrikken er rettet mod Prestaaende Attentat, der ved Gen-sfriheden i vort Land.

Vi paakalder hele det borgerlige Samfunds Støtte mod en saa uheldig Handling, hvorved de socialdemokratiske Førere benytter de samvirkende Fagforbund til at kneble Folkets grundlovs-mæssige Ret til fri Drøftelse af offentlige Anliggender.

Foreningen for den konservative Presse i Danmark:

M. C. H. Dreyer, Formand.
Foreningen af Venstreblade i Danmark:
Soph. Sørensen, Formand.

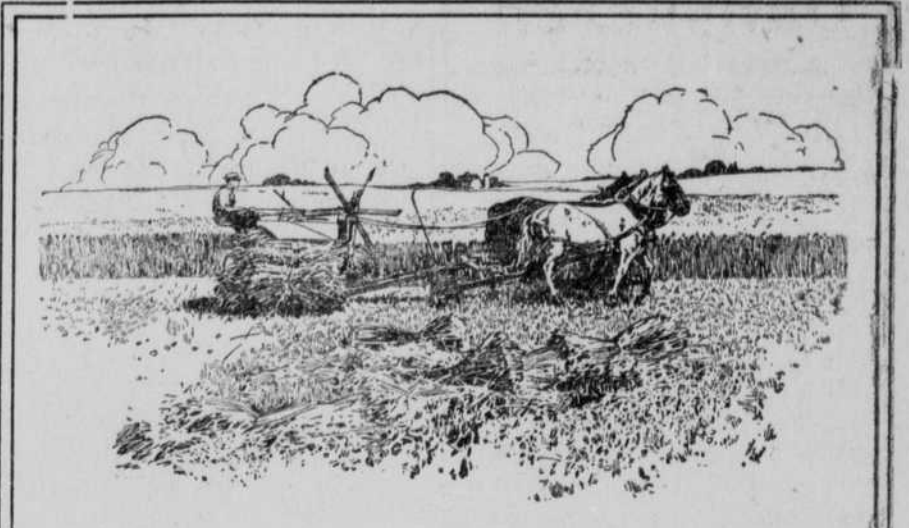
I. C. Christensen om den politiske Situation.

— J. C. Christensen har fremsat følgende Udtalelse om Situationen:

De radikale-socialistiske Partier har atter brugt Skrækken i deres Politiks Tjeneste. Først gjordes Arbejderne forskrækkede med Paastand om Statskup og Forfatningsbrud, pa hvilket Generalstreike blev erklæret, og da man var kommet sa vidt, gjordes Borgerskabet forskrækket for Generalstreikens Rædsler, saaledes at det drog til Kongen og forlangte et andet Ministerium.

Appel til Vælgerne kan ikke kaldes Statskup eller Forfatningsbrud. Alle Paastande i den Retning er latterlige. Generalstreike kan nok medføre Fare, men størst for dem, der sætter den i Værk.

Hvis det gode Borgerskab havde indset dette og vist større Ro og mindre Nervøsitet overfor Truslen, vilde Faren sikkert være bleven større for d'Her. politiske Ledere, som her har villet bruge Generalstreiken i deres Politiks Tjeneste.

Naar Væksten paa en Sædemark er ujævn, og Sæden paa de tørre, stenede Steder er kort og forsat, medens den paa andre Steder staar lang og tæt, eller har lagt sig, da kan Høsten blive et vanskeligt Problem, medmindre man ejer en McCormick, Deering eller Milwaukee Høstmaskine.

Disse Maskiner er saaledes indrettet, at Sæden kan afhugges 1 3/4 Tommer fra Jorden. Vingene er beregnet paa at haandtere Sæd i alle mulige Tilstande. De kan øjeblikkelig rejses eller sænkes, svinges frem eller tilbage, alt eftersom Sæden er kort eller lang og sammenfiltret. Ligeledes kan Bindeapparatet hurtigt afpasses efter Sædens Længde, idet Baandet kan sættes fra 10 til 24 Tommer fra Negets Rodende.

McCormick, Deering og Milwaukee er velkendte Navne i alle Landbrugsegne, og er i sig selv Garanti for effektivt Høstarbejde.

Vort Firma kan se tilbage paa ca. 90 Aars tilfredsstillende Tjeneste paa Verdens Sædemarker.

De kan ogsaa fæste Lid til McCormick, Deering eller International Bindegarn. Besøg den lokale Forhandler nu, for at sikre Dem tidlig Ekspedition af Deres Ordre.

INTERNATIONAL HARVESTER COMPANY
OF AMERICA
CHICAGO U.S.A.

Vi frygter for at Trusler som dem, vi nylig har været udsat for atter kan blive brugt i politisk Øjemed, og hvad saa? Tror Borgerskabet virkelig, at man stadig skal give efter? Havde det ikke været nok saa klogt at tage mod Stødet straks?

Forresten er den radical-socialistiske Profit af Affæren ikke stor. Hr. Zahle kunde de ikke tvinge frem igen, og Valget maa de tage imod under et Forretningsministeriums Ledelse.

Hvor dumt at Hr. Zahle ikke gik for et Aar siden. Da havde hans Prestige ikke lidt saa meget som siden.

Maaske vil man fra de tidligere Regningspartiers Side troste sig med den „retfærdige Valglov“, som de nu formentligt fører igennem sammen med de konservative. Men i saa Henseende kan vi ikke undlade at gøre opmærksom paa, hvad Venstre hele Tiden har fremholdt, at det vil være betænkeligt at kaste en helt ny Valgordning ud umiddelbart foran et Valg. Mod dette har Venstre advaret under

Forhandlingerne, ligesom det heller ikke har kunnet tilraade at bortbytte et Forretningsministerium med et andet. Men de Herre Radicale og Socialdemokrater havde jo Forskrækkelsen paa deres Side, og den viste sig at være en kraftig Alliance denne Gang ligesom i 1918.

Et Hurra for Kongen.

— En lille Episode fra de bevægede Aftener i Muslingeskallen fortæller saaledes i „Københ.“

Bedst som Forsamlingen er hidset op til hvidglødende Raseri over det frække „Statskup“-forsøg og „Kapitalisternes“ Attentat paa Arbejderklassen, entrer en undersætsig lille Mand op paa Blomsterkummen, tager sin bredskyggede Hat af sit sparsomt bevoksede Hoved og beder om Orden.

Han faar det, og med høj og tydelig Røst holder han en lille Tale, der ikke bestaar af andet end Ordene: „Leve Kong Christian XI!“

Hvorpaa der sker det besynderlige, at Forsamlingen istemmer Lev et raaber et dudrende Hurra for Kongen, under hvilket den lille Herre smilende trækker sig tilbage.

Taleren var Fini Henriques!

Spillet 50,000 Kr. bort i Hasarå.

— En uhyggelig Affære i Kolding. — Torsdag den 8. April. Ved Kriminalretten her behandles i Dag en Kortsplisag, ved hvilken afsløres en Spillebule paa et herværende Hotel. En Gaardejer fra Vejen har ved et Mauselspil tabt hele sin Formue, ca. 50,000 Kr. Det oplystes i Følge „Kolding Avis“, under Afhøringen, at Spillerne har tabt fra 1000 til 6000 Kr. pr. Mand pr. Aften.

I Retten fremlagdes en Liste over de spillende, som jævnlig kom paa Hotellet. Listen indeholdt 60 Navne paa Mænd fra Kolding, Vejle og Omegnen af disse Byer. Det oplystes under Afhøringen, at en enkelt Mand har tjent over 100,000 Kr. i Kortsplil. Anmelderen fra Vejen har paa en Gang tabt 7400 Kr. Han havde spillet med tre Herre fra Kl. 9 om Aftenen til næste Dags Middag.

Da Hr. Zahle og Hr. Rode planlagde Generalstreiken.

— „København“ skriver den 7. April: Nu bagefter vil de Radikale løbe fra deres Ansvar for Generalstreiken.

Det gaar ikke! Da Hr. Zahle forrige Mandag havde faaet sin Afsked af Kongen, vendte han sine Skridt mod Christiansborg, hvor Hr. Rode og Hr. Borgbjerg ventede ham til Konference i et af Partiværelserne.

Her blev Planerne om Generalstreiken lagt, og Hr. Borgbjerg fik den Opgave at foretage det videre forberedelse. Som bekendt sendte Socialdemokraterne senere paa Aftenen Kongen et „Ultimatum“, der bl. a. krævede Ministeriet Zahle genindsat inden Onsdag — ellers Generalstreike!

Da Truselen ikke virkede, faldt senere Kravet om Zahles Genindsættelse bort. De samvirkende Fagforbund kunde man ikke faa til at føre Krig for Hr. Zahle. Men det skal ikke glemmes, at Hr. Zahle og Hr. Rode umiddelbart efter deres Afskedigelse var med til Planlægningen af Generalstreiken. Ansvar herfor skal de beholde, og det skal ikke lykkes Generalstreike-Organet „Politiken“ at faa bortforklaret dette.